
Сылнымут аланын оргамакше

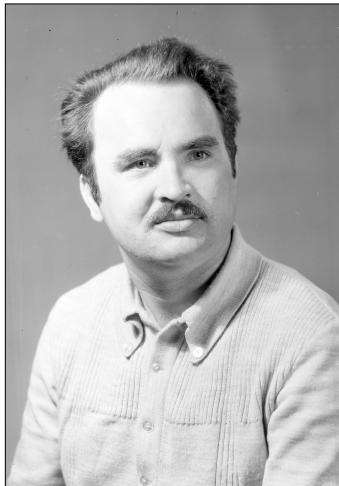
Поэт З.Красновын шочмыжлан — 70 ий

Илышыште утларакше тазалық ден эн чот пагалыме еңым шарнымаш шотлалтыт. Тидын нерген күгезына-шамычтат эреак ушештарен шогенит. Нунын ушан-шотан шомакышт мыланна пүтырак шерге. Пеш чын каласыме: «Таза улат гын, илашат күштылго, ешет дене, лишил йолташет дene вараксимла вычыматен колташ, эрласе кече нерген поро шонымашке шумо шумлык икоян лияш күмыл нöлтаптеш...»

Тидланак оғыл мо шийыншёртнын чолгыжшо кече йымач оштүнэм шем шоптыр шинчаж дene ончал шуктышо, варажым вийвалым налшы Волжск кундемисе Күшыл Азъял Ондрен йөрратыме эргыже, Зиновий Краснов, күмдан почылтиш Юмын капкам ўшанлын ошкыл эртен. Тудат шкеж гаяк самырык, нöргö күшкүл гай чучшо Торъял вел Геннадий Чемеков ден Светлана Эсаулова, Морко кундем гыч улшо, изинек музықылан шўман, поэзийим йөрратыше Альберт Степанов да шуко моло йолташмыт семынак кужу ўмырым илаш да лудшо тангнавлакым чапле деч чапле произведений дene куандарашиб шочын ыле.

Но... чаманен каласаш гына перна: нуныныштынат ўмырышт пүтырак күчкүл улмаш. Зато, калык манмыла, «күчкүл ўмырын сапшес кужу лиеш». Мучашдыме керемже дene талтыйдыжымат ни вўранглен, ни сорлыклен от керт. Тeve тыгак лийын кайыш Зиновий ден Альберт, моло пагалыме йолташна денат. Пешак жалке да шерге ыльич, но мом ыштет ынде? Нуным курымна мучко шарнен илаш веле кодеш...

Йёра кеч мыйже шымле шым ийым илен шуктышым, тўрлö жапыште кум ватан, кум икшыван, куд уныкан лийым. Вес тўняш кайыше шергакан йолташна олмешат сылнымут ангаште «чырым» тўрлаш перна. Возаш да кужу ўмырым илаш шочынна гын, пўрымашым орлаш ок лий. Илымышт годым чыла сомылым лачымын шуктاش сёрөнит ыле.

Альберт Степанов да Зиновий Краснов, Галина Богданова, тыгак Земфира Строганова дene пырля Н.К.Крупская лўмеш Марий кугыжаныш пединститутышто тунеммына годым студент ешиште чўчкыдыннак Степанов, Краснов, Чемеков, Курыкмарий вел рвезе Николай Егоров нерген поро мутым веле ойлат ыле. Лишил юлташем Геннадий Чемеков шканже Чемуш псевдонимым нале да сандене «Пучымышыш» савырныш. Институтысо литушемым вуйлатыше, лўмлö поэт Миклай Казаковын мыскара шомакшым Чемеков шўмчон пыжашибылда ашнаш верым мую.

Николай Иванович «Марий коммуна» газет редакцийште иквереш пашам ыштымына жапыште «Геннадий Чемуш, Пирогов-Когыльжо-могыльжо вара магай мыскара мундырам пўтыреда?» малдалеш ыле, тунамак «тортажым» мемнан вельиш шуялта: «Семён Николаевын Вера Милорадова дene мужыранмышт годым кузе вет мокмыр орландарыш, шарнет? А ынде тугаяк лювык улат мо? «Ыне-на йў» манаш йылмет тўганен оғыл?»

Чыланат — ха-ха-ха-ха-а! А Зиновий мочката тўрвыжым чумыртиш да мыланем чоянрак шыргыжале: «Йўаш ушқал оғынал. Ме вет подылалына веле. Гендос мыланем уже ик кандидатурым мусын. Но але саде оръентым ужын омыл».

Звенигово вел ўдымым вучыдымын вашлияш перныш. Кенгеж рўдыштö, отпускиш лекшаш вашеш, Марий Элыштына вольыклан кургым ямдымые сомыл тўнгала. Марий книга издательствын ура чонан директоржо Михаил Исиметович Исиметов шке пёлемышкяже тўрлö должностян пашаенг-шамычым погышат, каласыш: «Эрла гыч партийный отдел редактор Геннадий Михайлович Пирогов ден художественный отдел редактор Зиновий Андреевич Краснов Турша ялысе озанлыкыш шудым солымашке кайиде оғыт керт. Общественно-политический да массовый литератур отдел редактор ответственный ен семын кайышаш. Адакшым вет Пирогов — коммунист. Тыгай тургым жапыште ёрдыхтö шогышаш оғыл. А Зиновий Андреевичын сўянже нерген изиш варарак шоналтена. Ик жаплан туркалта, очыни...».

Эрлашым эрденак Туршашке кудална. Правленийште мемнам порынак вашлийич. Тушто мыланна ушқал вўтам ончалаш, тудым нутыдо известка дene ошемдаш кўштыш. Мемнан кашакыште ош брюкан, под-мальчишку тўредме ўпан, чолгарак койышсан самырык ўдир Зиновийын шинчажлан вигак перныш. Икте-весышик коклаште саламлалташат шотым мыч, витне. Озанлык вуйлатыше саде «суксылан» кугурак чўчү семын тура каласыде ыш чите:

Марий пединститутысо литкружокын членже-влак. Шола гыч пурлашке:
Ю.Артамонов, З.Краснов, А.Селин, Г.Александров да Г.Зайнев. 1962.

— Шўжарем-моторем, тый тышке паша ышташ але кас еда йылдыртатен кошташ толынат? Чийыме вургеметшат лачак медшўжарлык. Повар сомылым ворандарен колтен кертат? Ялыштына повар уке, ну, икманаш, поварихе манмет. Кечывал кочкышлыкым ваштареш пўртан Часовмыт йўштö нёrep гыч пуэн колташ уже ямде улти. Свежа шыл, шёр ден лай ситат. Энгер сер ўмбалне улшо тоштырак пўртыштö озавате дene илаш да туштак кочкышым ямдышлаш тўнаглат. Тыланет эше Качырий кокай полшаши тореш оғыл. Пеленда тeve нине кок каче лиийт. Нуно ялисе рвезе-шамычлан обижаяш оғыт пу.

— Конешне, — шем шоптыр шинчажым «повариҳылан» пўяле чаткаташ тёрлымё, чоштыра шем ёрышан Зиновий.

— Ну и молодец! — Икмарда капан Красновын лопка вачыж гыч вўчкалтен колтыш озанлык вуйлатыше. — А ынде пашаш тарваныза веле. Вперёд заре навстречу!

Кумылзак рушын йонгыдо йўқшö пёлем кёргым шыгыремды-мыла чотак йонгалте.

Турша калык дene пирля оласе-влакат пашалан рўж ушнышт, фермыште товар ден пила, онгам пудалыме чўгыт йўк эр-кас ок лыпплане. Плотник пашалан тунем шудымо Зиновийлан ош пор йўршан известка лапашым лугаш пуымо мочылам кучыктышна. Зоотехник

Валентина дene пырля вўта пырдыжлам икмыняр кече гыч ошемденат пытaryшт. Бухгалтер Часовын шешкыжат Красновлан пеш келшиш, очыни. Композитор Ион Николаевич Кузьминын кельштарыме мурсемжым лыжганрак муралтыде ыш чыте: «Молан тудо тыгай, поро, шима да сай...»

Мыланем гын плотник паша изинек палыме. Тиде сомыллан мыйым да Юрий шольымым пошкудина, Эчан кугыза, туныктен. Качырий кокайын йодмыж почеш кудывечыште леведышдиме ушкан вўтажым ачалашат жапем лие. Тошкемисе нёрё шудым солышнат, вўтамбаке тўшкан нумал оптышна. А туштет Зиновийын ончыкылык щўмбелже ракатланен канаш тўнгали. Шынгалик шотеш Качырий кокайын лопка простињым, кугу шовычшым сакалыш. Тушко колям ванғыше чоя пырысла Краснов йолташемат нушкын. Мыйже Зиновийын туларже лийде шым керт.

Часов чўчўн мончашкыже пурымына годым Кўшыл Азъял рвезе мыланем ойла: «Гендос, кузе да молан тыйым ўдир-шамыч пешак йёратат? Мыйынат первыйй йёратымашем ыле да мондыш, вес каҳым мую. А тыйын каче годсо Чачавий тантет весылан марлан лекте, кум икшыван лие гынат, садак тыйымак йёратана. Тудын Дина ўдиржымат Конгандур школышто туныктенат. Могай тый пиалан улат! Мыланемат «ош ўйкесемым» сайынак туларташ полшо...»

Тыгак ыштышна. Сўан шке радамже дene эртыш. Мужырангмек, Пушкин бульварысе шуко пачашан пўртыштö иленыт, Игорь лўман эргым ончен күштеныт. Варажым Красновын мотор пелашиже укелие, вучыдымын илыш да ешыж дene чеверласыш. Пачер оза еш пудыранчыклан кўра шкенжым пелашиж деч ондакыракак пытaryш, аярым йўйин, шыдыхым луштарынеже улмаш. Тыгай шучко азап лий-шашым шижын, кагаз лапчыкеш возен коден, тудым шке шинчам денак ужынам. Зиновий Андреевичын пытартыш шомакше тыгерак сералтын: «Мый кок тул коклаште когаргем, йўлем, пытем...». Молиж нерген ойлаш йылмем ок савырне. Тек пеленемак кодеш.

Зиновийын капшым Книга издательствын фургонжо дene Любаба пелашиж дene коктын Самсон Кузьмин йолташыже шочмо-кушмо Кўшыл Азъялышкыже нангает да сылне пўртўсан верисе шўғареш тоенит. Эх, Зиновий, Зиновий... Геннадий Чемеков манмыла, «Шинчаштем — кызытат тудо, Зиновий...». Эшче илымыж годымак пагалыме, моткоч ушан да тале поэт йолташна Миклай Казаков Краснов нерген нигунам мондалтдыме шомакым каласен коден: «Тый кўулметым палет мо? Тый, Зиновий шольо, изи, да новый улат».

Николай Ивановичын сугыннылымо шомакше Красновым эреак возен шогаш, возаш, возаш, эше сайракын, у семын возаш таратен шоген.

Теве тыге ушан да ура койыш-шоктышан, шўм-чон ласкалык гына аралыше да шижиын шогаш тыршыше поэтын, прозаикын, тале журналистын кидше йымач тымык эрдене лачымын возымо «Тымык эрдене» почеламут сборникше (1969) шочын.

Зиновий Краснов шканже лишыл лудшо-влаклан тыге каласен: «Возымем ёратен лудыда, пагаледа гын, южгунамже шылталашат амалым мұыда гын, тыланды мый ўшанен кертам». Авторлан шканжат ўшанаш лиеш. Самырык поэт, йўқым күгемдыде, муро семлан кельштарен, кумылым нўлтыш ѿйсавыртышым шонанпил каштала нўлташ ёратен, поэзийын кўкшў, кумда кавапомышкыжо турийла чонгештен кўзаш чапле шулдырым қычалаш тыршен. Тидлан шинчымашыжым, усталыкшым нўлтен шоген. Утларакшым Валентин Колумб, Миклай Казаков, Семён Вишневский, Александр Селин, Семён Николаев гай тале мутмастар-шамыч деч тунемын.

Сандене Краснов юлташна нерген уэш-пачаш ушештарыде оғешак лий: тудын ўмыржё вучыдымын кўрылтын гынат, поэзийштат, прозыштат у ошкылым ыштен шуктен, кужу жаплан келге шарнымашеш кодын. Вет таланттан енгым кеч-кунамат паша лектышыжлан да чапшылан кёра аклат. Таклан оғыл Зиновий эре возен, ончыкылык илышын волгыдышыкшо да эрыкше нерген шонен. Тудо шочмо йылмынан яндарлыкше, лывыргылыкше верч турғыжланен. Тидланак, очыни, кўчык ўмыран юлташна кажне шомакшым Валентин Исенеков да Альберт Степанов семын рифмоватлен, тудлан мужыран мутым қычалын.

Алят ом мондо Морко вельисе Нурўмбал ялын уста поэтше Альберт Степановын у почеламут корнылажым: «Толым институтынды мые кынергутыш, важык кутышаным ял вучча». Кыне нўшымым сёраллан шавалтымыла палдырныше какширак шўргывылышан рвезе ялышкыже тугаяк изирак капан пўртылын. Мыйын таңгаш студент 1961 ийыште пединститутым лачымын тунем пытарен гынат, эртыше вич талуқышто кап-кыл дене оғыл, а уш-акыл шот дене гына күшкылден улмаш. Совет Армий радамыште лиймых деч вара педагог специальностян салтаклан важыктоям күчкитет гынат, садак бригадир ок лий. Верисе газет редакцийште изищ пашам ыштымеке веле, школышто туныкташ тўнгали. Тудым шукышт шкешотан композитор да икмияр мурылан музыкым возышо автор семын паленип.

Зиновий Красновымат шочмо ял калыкше «важык кутышаны-
мак» вучен докан. Но... «Юмын капка» чылалан кумдан ок почылт
улмаш. Күшүл Азъял Ондрен чолга эргыже шочмо ялешыже илаш
ыш код, Йошкар-Олаш лакеме. Туштыжо ни пачер, ни еш уке.

Пиалешыже, «Молодёжный» кафеште шершот пангам мурый-
тыл шинчаш тунемше яшката капан, шемалге шинчаончалтышан
марий ёдырым вашлие. Тудыжо Какшан энгер покшелне улшо остров
гай ошман күкшака верыште улшо изи уреман хуторышто пачеран
лийын. Ушненыйт да пырля илаш түнгальныт.

Зиновий түнгальышлан «Ямде лий» газет редакцийште, вара-
жым Марий АССР Министр-влак Советын телевидений ден радио-
вещаний комитетыште, Марий книга издательстыште ыштен. Икым-
ше пелашиб деч корантек, паша ыштыме учрежденийлаштыжак
илаш тёчыш да пыкше гына пачеран лие, вес ёдырыен дene ушныш.
Тудыжо «шолагай» корныш логале. Еш илыш йörшешлан лугалте да
кошаргыш... Тeve могай финалым Красновлан ужаш пүреные, кал-
так!

Сай, ушан-шотан айдемым нигузе орлаш, шылталаш йылме ок
савырне. Тыгай ең-шамыч уш гыч, шүм-чон гыч күрүлташ огытыл.
Санденак шол Зиновий кызытат — шинчаштем, чоныштем. Илы-
мыж годым эре мемнан дек толеш ыле. Утларакшым Валентин Исе-
неков дene пырля. Удмурт кундем гыч лекше поэт, мыскараче марий
ала-мо шот дene йочам йоратен. Эля ёдыремым ончыкшо шындат,
йымыжка йылмыж дene йодыштеш ыле: «Элю, таче мом нямынат?
Йоратыме ават мом пукшен?» Икшывын вашмут тыгайрак лийын:
«Авам пукшен огыл. Страпаяш ачам веле пеш мастар. Тудак мыйым
когыльым ышташ, муним шолташ, каза чизим лүшташ туныктен.
Сандене ачамым моткоч чот йөатем. Колым кучен толмыж деч вара
тудын явыян нокижым няняйын мукам». Исенеков ёдыремым вуйжо
гыч ниялтат, ойла: «Элю, тый кунам ачат гаяк яндарын кутыраш
түнгалият?» Вашмут тунамак ямде: «Эрла и всё!» Икманаш, кок-кум
ишашибла огыл, а варарак, йочасадыш кошташ түнгальмыж годсек,
пеш лачым да раш ойлаш тунеме. Кызыт Тамбов олаште ила... Мем-
нан дек уналыкеш да шахмат дene модаш толшо-влакын лўмыштым
вич парняжла пала ыле. Поснак Зиновий чүчүжым ок мондо.

— Шем ёрышан писателет молан толым чарнен? Черланен огыл
чай? Кугу лиям гын, тудым ўжаш шке каем. Зиновий чүчүм Алиса
дene (пырышым тыге лўмден) ме шке эмлаш түнгальна.

Ынде ёдыремат ёдыр ден эрге икшыван, кум уныкан лийын. Икте
жалке — «Изи новый» уке...

Краснов нерген шуқын шарнымашан статьям савыктен, произведенийже-влаклан чапле акым пuat. Ты шотышто Гельсий Зайниневлан, Вениамин Микишкынлан, Юрий Галютинлан кугу таум каласыман. Ом мондо Зиновийым мыят.

«Хобби» манмаште Краснов нерген ешарен каласыме шуэш: тудо книга да шахмат, домино деч молым ушышкыжат налын оғыл. Утларакшым, конешне, Самсон Кузьмин йолташыж денак, пожарник-влак кашакыште, тале шахматист семын ойыртемалтын. Почеламут-шымат тыгай модышланак ойырен, Феликс Любовский гай тале шахматист лияш шонен илен да «Шах», «Мат!» манышлан шкежат поро ой-кангашым пuaш ямде: *«Лұдықтем изишақ: тыланет — изи шах. Тый кораңде корольым але шынде оролым. Мо пайды вашымаште? Ең сеғалттым ит воштыл. Чытенак эре вошт тол. Пиалан сенымаште»*.

Ах, магай вет мужыран мутшак:

«Ит воштыл — вошт тол...»

Мастарлық шотышто самырык тукымлан, ончыкылық поэтлан Зиновий Краснов «Мо тугай почеламут?» изи сборникым (1989) ямдышлашат жапым мүйн. Тұңгалтыш класслаште тунемше-влак саде книгасе латкуд произведенийым кугу күмылын лудыныт да кызытат окат манын ўшаныме шуэш.

Мутлан, налза «Шижтара книга», «Кече — пашаче» але «Мо тугай почеламут?» поэмымжым. Ньюга-влаклан уже поэмe? Өрат. Теве магай лийын нүнын Зиновий чүчүшт, тале, уста поэт...

Мый палем, почеламут калыклан молан күлеш. Тушто шерге ойым мұыт. «А ямдеш, ең ўмылеш, шылын код-ян тый ракатын — шарныкталин поро акатым, яндар вўдышкө луктеш. Тидым калық тек лудеш!» — возен ончычшо тұныктышо да поэт. Кажне предложений мучаш — рифме: *почеламут — мұыт; полмезе — весе; пашалан — шалан; вошт ыра — воштырла...*

Тұңгалтыш класслаште тунемше-влаклан «Йошкар сүрет» онай сборникымат (1976) пöлеклен кодаш монден оғыл. Мотор сүретан изирақ книгам сõрастараш художник Б.А.Аржекаев күмылан лийын.

1993 ий тұңгалтыш гычак Зиновий йолташнан «Тау, Рина» ойлы-маш-влак да писательын пашаж нерген авторын келге шонкалымаш-лаж нерген сборникшым налаш йён лектын. «Көранем» кокымшо почеламут-влак да тыгак поэмe лудышыжо (1972) кутурак ийтотан-шамычлан путырак келша, шонем. «Пиал — илем айдеме верч!» — тыгай самырык поэтын черетан у книгажын шүм-чонжо. Тудын ли-

рический геройжо илыш нерген шонкала, түнште мо сайым ужеш, чылажланат куанен кёрана да шкежат суапле пашам ышташ уло вий-же дene тырша («Ом чакне неле деч»).

2003 ий 21 октябрьште (лач тиде кечин, но 1943 ийште шочын чолга поэт) «Марий Эл» газет «Сылнымут садвучыште» рубрикынде Вениамин Микишкинын Зиновий Краснов нерген «Шүдьран кавам волгенче чуриктарыш...» кугу статьяжым савыктыш. Чынжымак кутун чапланыше йолташнан шүдьран каважым шем саманын аяран волгенчыже эрелан (1977 ийн май тылзыште) петрыш, йёршешак шалатыш. Уке ынде пеленна чытамсыр чонан, ушан-шотан йолташна. Но тудо тачат шинчаштына чолга шүдьрла волгалтеш, курымешлан шүм-чоныштына ила...

Чеверын, Зиновий! Кийиме верет мамык лийже. Ме тыйым ни-гунамат оғына мондо, Күшүл Азъял эрге!

Геннадий ПИРОГОВ,
Российский писатель, член.

Поэзий

Зиновий КРАСНОВ

ЛИЕШ ОЯР*

Кужу да шуко уреман
Аркаш шуйналтын вочшо ял.
Кунам ший кече шыргыжеш,
Коеш тораш, шинча волгалт.
Кунам яндар, зангар кава
Шем шучко пыл ден петырна,
Я пургыж орышила лүшка,
Пушенте укшыжым сава —
Ялт шортшо гай ты ял лапкан,
Иземме гай чучеш тунам.
О мыйын шочмо ял, Азъял!
Мылам эн лишыл тый улат.

Эн лишыл да мотор, колат?
Пуэм мый ильшем тылат.
Тышак йоча жапем эртен.
Тупеш вынер сумкам сакен,
Коштна ме школыш тунемаш.
Кенгежым шудым удыраш
Коштна колхозын олыклаш...
Ялем — пашазе. Кушмекем,
Пасуш вашлийын ўжарам,
Шүргем эр лупс ден мушкинам.
Кап-кылыштем паша
сескем йўлен.

* Ты почеламут аршашиб республикасынай газетлаштын.

Кастен, кунам кавам
Ала-kö порсын ден түрла,
Тошкемыш ўжын шўм-чонем,
Ик ўдыр мыланем келшен.
Кунам мый тудым ужынам.
Мёр вўд гай лийын чурием.
«Лач тыйым йёратем», — ойлаш
Мый тоштын омыл, ёрынам.
Но тудо йёрата гын, шкат
Палышаш ты мутым ойлыде.
Да, шижын ўдыр.

Лийын вашлиймаш,
Куэ йымалне

первый шупшалмаш.

Тыгодым кудыржым куэ
Мардеж дене шерын.
Шып ончен
Йўд тылзе тудым — йўштö чон.
«Мый тылзе омыл, ой, уке.
Шўмем кузе кыра, колат?
Тылат верч тулышко, лўдде,
Пурем мый», — манынам.
Ала-köн кидыште гармонь
Шўмеш логалше семже ден
Тошкем воктен ойган мурен.
Ой, кён гын вургыжын шўм-чон?
Ик шыже кечын, кид рўзен,
Авам, акам, пошкудо-влак
Олаш ужатышт. Ой, кузе
Кайымем деч ончыч мый адак

1963

Ужаш шональым шўмбелем.
Но ўдыр ыш тол. Почешем
Кандалге шовыч ыш лойгалт.
Кё тудым мёнтыштö кучен.
Я корныш лектын авырен?
Чонем ыш пале тидым ялт.
Мыняре пагыт шиждегече
Тунемме лугтычин эртен.
Экзамен эртыш. Идым-печыш
Мый угыч тольым ик эрден.
Шональым, ўдыр ожсыла
Уэш тыш толын вашлиеш.
Колам: ял кўргым веселан
Гармонь ден тўмыр йўк лонгеш.
Мылам ойлат: «Айда кушташ!
Танетын таче вет сўан».
...Кёлан пайрем, кёлан зиян.
Ну, мо! Каэм ойган
шўмем лушташ.
Эх, ўдыр! Ом ул титакан,
Марлан каёт гын весылан.
Куан ден ойгым ваш ушен,
Тавен пуэм!
Улат йўд тылзе. Йинде rash:
Тыгане жапым шиҷтараш
Гармонь ожнак мурен улмаш.
Кеч кызыт канысыр мылам,
Кеч кызыт шўмыштö аяр,
Садак ты жап эрта. Тунам
Лиеш ояр.

* * *

Янда тугай: чыла rash тудын вошт коеш.
Волтен шуат гын, шырпын шаланен возеш.
Шўмат — янда.
Яндар гыч локтылалт кертеш.

1964

ПАМАШ

A.Ивановалан

Шырген йога памаш яндарын,
Эр-кас еда түтырам сака.
А тудын корно тенғыз марте —
Ок кане, ончыко вашка.

Йога чодыра вошт,
кеч пычкемыш,
Ок ончо тудо шокшымат.
Кокланже логалеш вынемыш,
Чарак ок лий тудлан тидат.

1963

Тек кү ора логалже веле,
Я мланде көргышкө пура,
Да толжо шыде йүштö теле —
Чыла сенген куржеш,
мурас.

...Тангем, пырля ме лүддегече
Памашла нелым сенгена.
Вучен шуктем: шуэш ту кече,
Кунам пиалнам ушена.

Сылне сем мылам ок шокто,
Неле шүлашат.
Үдýр шуко рвездым «шокто»,
Шокто мыйымат.

1964

Но лач иктым монден тудо:
Шуко кё коштеш,
Шоктеш ок код пырче туту,
Шўк гына кодеш.

Йолташ, кунам шуат тый первый сенгымашыш,
Ит вашке ончылгоч моктанаш.
Ок ойло первый лум тер дене кошташым, —
Бет теле оғыл але первый лум луммаш.

1964

* * *

Ший энгер ўмбачын пуш тыматлын
Толкын дене модылден иеш.
Да тушечын ныжылгын йонгталтын,
Муро сем торашке шергылтеш.

Пузышто шинчат лач коктын веле,
Улыт нуно коктын пиалан.

Сер гыч нунын ваке, ой, чот неле
Мыланем ончаш молан ала?

Лийже ыле кызыт качын верыш
Шинчын, пуш дене мылам ияш.
Да сөрале ўдыръенлан эрым
Шўм-чонем гыч луктын пёлеклаш.

1965

* * *

Пуйто таче кас пулатын мыланем,
Пуйто шыргыжын онча мыламак тылзе.
Лай мардеж эрта шупшалын чурием,
Да мыламак пуйто йошкаргалын пызле.
Мый денем мо лиийн? Шкат умылен ом керт.
Таче күш нёлтальтын кумылем мо верч?
Куанашлан мый ом му кугу амалым.
Тымартен шоналмым лачак ужатальым.

1965

* * *

Шинчем мый коклан возен йўдым,
Огеш лек — сырэн кудалтем.
Тунам пелашем мыйын кўдык
Толеш да нўлта кумылем.

Малем шукирак гын эрдене,
Ок кычкыре мыйым сырэн.

Полша мылам уло шўм дене,
Кунам мые нелын серем.

Садлан возымем лудаш йодыт,
Мылам ласка мутым ойлат.
Но топольым моктымо годым
Огеш кўл мондаш вожшымат.

1965

Савыкташ Лайд ШЕМИЙЭР ямдылен.

